

EAPC - Novetats en matèria de Seguretat Social

Un infart de miocardi just abans de començar la feina és accident de treball?

26-06-2024

L'accident de treball es defineix legalment a l'[article 156 del TRLGSS](#) com tota lesió corporal que el treballador pateixi en ocasió o a conseqüència del treball que executi per compte d'altri, i es presumeix, excepte prova en contra, que són constitutives d'accident de treball les lesions que pateix el treballador **durant el temps i al lloc de treball**. Per tant, la determinació d'aquestes dues últimes circumstàncies és rellevant a l'hora de concloure si un determinat accident mereix o no la qualificació de contingència professional.

Ha estat la jurisprudència la que ha perfilat els límits del concepte d'accident de treball, i l'ha fet d'un mode extremadament casuístic, analitzant cada situació i el seu encaix en el concepte legal. Recentment, en la [Sentència de 22 de maig de 2024](#) (rec. 3911/2021), el Tribunal Suprem analitza uns fets realment peculiars a aquest efecte.

Es tracta d'un treballador, diagnosticat de miocardiopatia feia anys, que acudeix un dia normalment al seu centre de treball a les 7.50 hores i es dirigeix als **vestuaris**. Una vegada allí, havent-se calçat les botes, sense arribar a tenir els cordons lligats i trobant-se dempeus a l'altura de la porta dels vestuaris sense arribar a franquejar-la, va patir una síncope amb **parada cardiorespiratòria**, es va desplomar a terra de cara sense amortiment conscient i va morir. La qüestió suscitada en el recurs de cassació per a la unificació de doctrina consisteix a determinar si un infart que té lloc als vestuaris del centre de treball abans de fitxar i de començar el torn de treball es pot considerar accident de treball.

El Tribunal Suprem, en les sentències de 6 d'octubre de 2003 (rec. 3911/2002), 20 de desembre de 2005 (rec. 1945/2004) i 14 de juliol de 2006 (rec. 787/2005), va establir la doctrina que no n'hi ha prou perquè actuï la presumpció de laboralitat prevista en l'article 156.3 del TRLGSS que el treballador es trobi als vestuaris de l'empresa -que és lloc de treball a aquest efecte- quan ocorre l'episodi vascular o la malaltia que origina la contingència, sinó que el terme legal "**temps de treball**" conté una significació més concreta, equivalent a la de l'[article 34.5 del TRLET](#), referida a la **necessitat que el treballador es trobi al seu lloc de treball**. Això ha de ser així perquè fins que no hi hagi la incorporació al lloc, no es pot presumir que s'ha començat a fer algun tipus d'activitat o esforç -físic o intel·lectual- que determini una vinculació més fàcil de l'esdeveniment

amb el treball. Amb aquesta doctrina no es nega la possibilitat que l'episodi analitzat pugui ser considerat accident de treball, sinó que quan es manifesta fora del lloc de treball és necessari acreditar que la causa exclusiva va ser l'execució del treball; és a dir, **no pot operar en aquests casos la presumpció** de l'article 156.3 del TRLGSS.

Tant és així que en el cas concret dels accidents ocorreguts als vestuaris de l'empresa, el Tribunal Suprem –sentències de 22 de desembre de 2010 (rec. 19/2010), 4 d'octubre de 2012 (rec. 3402/2011), i de 16 de juliol (rec. 1077/2018)-, està sostenint que, fins i tot tenint el vestuari la consideració de “lloc de treball” -sentències de 20 de desembre de 2005 (rec. 1945/2004) i 14 de juliol de 2006 (rec. 787/2005)-, perquè l'accident de treball ocorregut als vestuaris de l'empresa pugui ser considerat accident de treball **cal que ja s'hagi fitxat i iniciat la jornada laboral**.

Per si no fos prou, el Tribunal Suprem entén que en el cas ara analitzat concorren algunes dades complementàries que allunyen el succés del concepte d'accident de treball, en no vincular-se l'episodi amb esforç o activitat o alteració de cap classe, en una **persona que patia una miocardiopatia dilatada des de l'any 2007** i que en el control anual de 2018 s'havia apreciat un cert empitjorament. D'altra banda, no es pot entendre que en el moment en què té lloc l'episodi mortal el treballador es trobés a disposició de l'ocupador, sense poder-se dedicar a activitats decidides lliurement per ell, en el sentit de la doctrina del TJUE sobre temps de treball, que analitza amb el rigor i el detall habituals el professor [Eduardo Rojo](#). Així doncs, **el rellevant és que el treballador no havia fitxat encara**, per la qual cosa, de conformitat amb els articles 34.5 del TRLET i 156.3 del TRLGSS, no estava encara en "temps de treball".

Per tot això, l'episodi cardiovascular produït als vestuaris de l'empresa en aquest cas ha de ser qualificat de contingència comuna, i **no d'accident de treball**.

Jorge Pérez Pérez

Doctor en dret. Delegat de la DE de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Professor UAB.
Director del Postgrau en Ocupació